

РЕШЕНИЕ № 1626
гр. София, 09.10.2015 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-16 състав в открито съдебно заседание, при закрити врата, на пети октомври, две хиляди и петнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОВА

при участието на секретар Боряна Шолина, като разгледа докладваното от съдия Братова търговско дело № 5378 по описа за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.625 и сл. ТЗ.

Образувано е по молба, вх. №93667/31.07.2014 г. на „БУЛИТ 2007“ ЕООД, ЕИК 175305522, със седалище гр. София и адрес на управление: гр. София, жк „Люлин“, бл.216, вх.А, ап.8 за откриване на производство по несъстоятелност на „ГМ ПРЕС“ АД, ЕИК 201527057, със седалище гр. София, поради настъпила неплатежоспособност, както и свръхзадълженост на дружеството.

Молителят твърди, че в периода 14.05.2011 г. – 28.06.2012 г. сключил с ответното дружество договори за заем, задълженията за връщане на получените суми по които не били изпълнени, поради което се породили и акцесорни задължения за заплащане на мораторни неустойки. Така към предявяване на молбата общият размер на вземанията на „БУЛИТ 2007“ ЕООД възлизал на 27432000 евро. От м. май 2011 г. длъжникът спрял плащанията, въпреки че задълженията по договорите за заем били ликвидни и изискуеми, поради което неплатежоспособността му се презумирала от чл.608, ал.2 ТЗ. Дружеството било и свръхзадължено, тъй като от публикувания в Търговския регистър годишен финансов отчет за 2012 г. се установявало, че имуществото му е по-малко от задълженията му. С оглед изложеното, моли да бъде постановено решение за обявяване на дружеството в неплатежоспособност, съответно свръхзадълженост и да бъде открито производство по несъстоятелност, с предвидените в закона последици, включително назначаване на посочен временен синдик и допускане на обезпечителни мерки.

Ответното дружество „ГМ ПРЕС“ АД оспорва молителят да има качеството негов кредитор и не е активно легитимирано да предяви молба по чл.625 ТЗ. Дружеството осъществявало търговска дейност, не било страна по съдебни производства и не били налице данни за намаляване на имуществото му или за негови финансови затруднения. Признава, че между страните съществували заемни правоотношения, но на 11.05.2011 г. (в приложена като доказателство частна жалба датата е посочена като 11.05.2012 г.) по сметка на молителя била преведена сума в размер на 2000000 евро, от която 600000 евро били върнати на наредителя, като погрешно преведени, което сочело, че главниците по договорите за заем били погасени. С молба от 10.03.2015 г. „ГМ ПРЕС“ АД твърди, че по договор за цесия, сключен с „КОНСУЛТ АВ“ ЕООД, е придобило вземания към „БУЛИТ 2007“ ЕООД в размер на 12000000 лева, с които е прихванало свои задължения към последното.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Молителят изрично оспорва да е имал задължение към „Консулт АВ“ ЕООД, основано на договор за заем. От друга страна, дори да се приеме, че е извършена цесия, то вземанията на „БУЛИТ 2007“ ЕООД значително превишават придобитото вземане, с което е извършено прихващане, което пък би било недействително, съгласно чл.645 ТЗ.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното.

Дружеството-ответник по молбата е капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма – АД, с капитал 50000 лева, от който внесен - 12500 лева. Основният предмет на дейност на търговеца е издателска дейност, реклама, маркетинг.

От представен документ, именуван договор за паричен заем, се установява, че на 14.05.2011 г. между страните възникнало правоотношение с типичното за договора за заем съдържание – предоставяне от „БУЛИТ 2007“ ЕООД в полза на „ГМ ПРЕС“ АД на сума в размер на 2520000 евро, при поето задължение за връщането ѝ в срок до 1 година, заедно с възнаградителна лихва в размер на 7% от сумата, определена на годишна база. При забава в изпълнението на задължението за връщане на сумата, предадена в заем, се дължала неустойка в размер на 0,5% за всеки просрочен ден. От представена електронна справка на „КТБ“ АД от 18.06.2014 г., се установява, че на 16.05.2011 г. от „БУЛИТ 2007“ ЕООД е преведена по сметка на „ГМ ПРЕС“ АД сумата 2520000 евро, с основание „договор“. При липсата на оспорване на възникналото заемно правоотношение от страна на „ГМ ПРЕС“ АД, съответно при представени доказателства сумата да е преведена по банков път, в съответствие с изискването на чл. 3, ал. 1, т. 1 ал. 2 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 15000.00 лева и в случаите на плащания в чуждестранна валута, когато левовата им равностойност е равна на или надвишава 15000.00 лева) и при съобразяване на Решение № 43 от 26.03.2015 г. по гр. д. № 4638/2014 г., III Г. О. на ВКС, съдът приема, че е изпълнен фактическия състав на сделката - договор за заем и същата е годен правопораждащ задължението за връщане на сумата факт, както и на акцесорното задължение за плащане на възнаградителна лихва.

На 15.07.2011 г. между страните е сключен нов договор за паричен заем при идентични условия, но предмет на договора е сума в размер на 700000 евро, преведена по банкова сметка на заемателя на 26.07.2011 г..

Съответно на 07.09.2011 г. е сключен следващ договор за заем с идентично съдържание на клаузите, но с предмет сумата 2000000 евро, преведена на 09.09.2011 г. по посочената в договора банкова сметка на „ГМ ПРЕС“ АД.

На 30.03.2012 г. последвала нова сделка със същото съдържание, но предоставената в заем на „ГМ ПРЕС“ АД сума е в размер на 600000 лева, преведена на същата дата, видно от представеното преводно нареждане.

Последното заемно правоотношение е породено от договор, сключен на 28.06.2012 г. с предмет сума в размер на 600000 евро, преведена на заемополучателя на 28.06.2012 г.. Представеното от ответника дневно извлечение №025 за дата 28.06.2012 г. не отразява връщане на сумата 600000

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

евро, както твърди. Напротив, отразява постъпването ѝ по сметка на „ГМ ПРЕС“ АД, тъй като представлява дневен оборот кредит, с наредител „БУЛИТ 2007“ ЕООД и основание - договор.

Заемодателят „БУЛИТ 2007“ ЕООД изпратило 5 броя нотариални покани на 02.06.2014 г., с които поканило заемателя да върне главниците по всеки от договорите, заедно с уговорената възнаградителна лихва и мораторна неустойка, начислена до изпълнение на задълженията. Поканите са връчени на 02.06.2014 г. при приложение на разпоредбата на фикцията на чл.50, ал.2 ГПК, тъй като на адреса, вписан в търговския регистър не е установен офис и не са намерени служители на дружеството.

Няма съмнение, че нотариусът разполага с уредена в закона компетентност да връчва нотариална покана и други съобщения – чл.50 ЗННД вр. чл.569, т.3 вр. чл.592 ГПК, като реда за връчването им е общият ред, предвиден в ГПК – чл.37 – чл. 58. В случая, поканите са редовно връчени, но от същите не произтичат правни последици за възникналите между страните заемни правоотношения, тъй като задълженията, породени за заемателя са срочни и за настъпване на изискуемостта им и изпадане на длъжника в забава, покана от кредитора не е била необходима.

От ответното дружество е представено уведомление за цесия от „Консулт АВ“ ЕООД от 05.02.2015 г., с което съобщава на „БУЛИТ 2007“ ЕООД, че прехвърля вземането си по договор за заем в размер на 12000000 лева на „ГМ ПРЕС“ АД, като няма доказателства уведомлението да е изпратено до адресата. С изявление от 20.02.2015 г. „ГМ ПРЕС“ АД извършило прихващане на задълженията си по всички договори за заем с прехвърленото му вземане от 12000000 лева, до размера на по-малкото от тях. Не са ангажирани доказателства това изявление да е изпратено, респ. получено от адресата преди депозиране на молбата по настоящото дело, с която уведомлението е представено като доказателство (10.03.2015 г.).

В производството е прието основно и допълнително заключение на съдебно-финансово икономическа експертиза, като съдът кредитира допълнителното заключение като компетентно изготвено, съответно на другите събрани в производството доказателства и основава изводите си на него. Основното заключение не следва да бъде обсъждано, тъй като вещото лице в съдебно заседание на 10.03.2015 г. изрично посочва, че заключението е изготвено без извършена проверка в счетоводството на ответното дружество само въз основа на подадена от него счетоводна информация, съгласно която всички негови задължения са отразени като дългосрочни, което не съответства на представените в производството договори за заем, пораждащи краткосрочни – в рамките на 1 година - задължения за връщане на получените в заем суми, заедно с уговорената възнаградителна лихва.

Вещото лице не е извършило проверка в счетоводството на ответното дружество, което не се намира на вписания в ТР адрес на управление, съответно не е могло да се запознае с документи, въз основа на които да изложи изводи за структурата на активите и пасивите на дружеството.

Задълженията към молителя „БУЛИТ 2007“ ЕООД за заплащане на главници по договорите за заем към 31.12.2011 г. са в размер на 5220000 евро или 10209432 лева, към 31.12.2012 г. – 4126775,13 евро или 8071270,60 лева

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

който размер се запазва и към 31.12.2013 г.. Съгласно уговореното във всеки договор задължение за възнаградителна лихва, дължимата такава от 7% към 31.12.2012 г. в легова равностойност е 895333,34 лева и към 31.12.2013 г. – 1543039,00 лева.

Към 31.12.2011 г. текущият финансов резултат е загуба от 227000 лева, без заделени резерви. Отчетени са парични средства от 107000 лева и вземания от 8223000 лева, но какъв е техния характер и бързоликвидни ли са, не се установява. В края на следващия отчетен период - 31.12.2012 г. общата финансова загуба нараства до 1231000 лева, при парични средства 22000 лева и вземания от 2747000 лева. Към 31.12.2013 г. текущата загуба е 904000 лева, съответно общата (натрупана) загуба – 2136000 лева, при налични средства 23000 лева и вземания 3004000 лева.

За периода 2011 г. – 2013 г. „ГМ ПРЕС“ АД не е притежавало дълготрайни материални и нематериални активи. Към 31.12.2012 г. и 31.12.2013 г. дружеството е отчетло дългосрочни инвестиции в размер на 13977000 лева, но нещата лице не е установило какво представляват те, имат ли материален израз, документална обосновааност, каква е очакваната им възвръщаемост и доходност. А този факт стои в доказателствена тежест на страната, която се ползва от него – ответника, който не е ангажирал релевантни доказателства.

Съгласно представените за периода 2011 г. - 2013 г. отчети за приходите и разходите, „ГМ ПРЕС“ АД не е реализирало приходи от оперативна дейност, а само финансови приходи, които бележат тенденция към спад – от 554000 лева към 31.12.2012 г. до 243000 лева към 31.12.2013 г..

Стойностите на показателите на ликвидност на дружеството за целия период са под допустимите граници, като показателите за обща, бърза и незабавна ликвидност са идентични, което е резултат на структурата на краткотрайните активи, които представляват краткосрочни вземания и парични средства. Коефициентите за 2011 г. са 0,82, за 2012 г. – 0,31 и за 2013 г. – 0,32. Коефициентът на абсолютна ликвидност за 2011 г. е 0,01, а за 2012 г. и 2013 г. – 0,002, което е значително под приетата оптимална стойност от 0,20. Това означава, че търговецът не е в състояние да обслужва краткосрочните си задължения.

Коефициентите на финансова автономност и на задлъжнялост към 31.12.2013 г. са под приетия допустим размер от 0,33, което сочи, че дружеството е декапитализирано и напълно зависимо от своите кредитори.

Поради пълната липса на краткотрайни материални активи и приходи от оперативна дейност за целия процесен период броят обороти годишно е с нулева стойност.

Последното плащане към молителя е извършено на 14.05.2012 г., когато е погасено частично задължението по договор за заем от 14.05.2011 г. с престиране на сумата 2000000 евро. Няма данни за извършени плащания към други кредитори.

Представеният от ответното дружество баланс за периода 01.01.2015 г. – **05.06.2015** г. не отразява счетоводно придобитото чрез цесия вземане от 12000000 лева и твърдения ефект на настъпило погасяване на задължението към „БУЛИТ 2007“ ЕООД, тъй като размерът на отчетените задължения в

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

сравнение с предходен период (преди прихващането) е почти идентичен: 20031000 лева преди 01.01.2015 г., съответно 20028000 лева към 05.06.2015 г..

Други доказателства от значение за спора не са ангажирани, а необсъдените съдът намира за неотносими.

По отношение на молбата с правна квалификация чл.625 ТЗ.

Съгласно чл.625 ТЗ активно процесуално легитимиран да подава молба за откриване на производство по несъстоятелност е кредитор на длъжника по търговска сделка, ето защо следва да се прецени дали молителят „БУЛИТ 2007“ ЕООД разполага с активна процесуална легитимация.

Сключените договори за заем в периода 14.05.2011 г. – 28.06.2012 г. са породили в правната сфера на „ГМ ПРЕС“ АД задължения да върне получените парични суми, които задължения са уговорени като срочни и с падеж 1 година след превеждане на сумата, което означава, че към предявяване на молбата, задълженията за заплащане на главниците са с настъпила изискуемост, както са изискуеми и акцесорните задължения за заплащане на възнаградителна лихва от 7% годишно. Договорите имат характеристиката на търговски сделки по смисъла на чл.286, ал.1 и ал.3 ТЗ вр. чл. 1, ал.2, т.1 ТЗ, тъй като са сключени от търговци по правноорганизационна форма.

Неизпълнението на задължението за връщане на сумите, заедно с уговорената възнаградителна лихва, е източник на акцесорното задължение за заплащане на неустойка от 0,5 % върху просрочената престация за всеки ден забава. Без релевирани възражения на ответното дружество, съдът не може да преценява валидността на така уговорената клауза, тъй като би нарушил диспозитивното начало. В този смисъл - Решение № 243 от 30.07.2013 г. по гр. д. № 479/2012 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС.

Длъжникът не твърди и не доказва да е изпълнил задълженията си, породени от процесните договори. Позовава се на погасяването им чрез прихващане с придобито чрез цесия вземане. В тази връзка следва да се посочи, че предмет на спора, а следователно и предмет на силата на присъдено нещо на постановяването в производството по чл. 625 ТЗ решение е състоянието на неплатежоспособност, респ. на свръхзадълженост на ответника и началната й дата, а не съществуването на самото вземане. За да прецени обаче активната легитимация на молителя и дали ответникът е в състояние да изпълни твърдяното вземане, съдът по необходимост изследва вземането - вида, изискуемостта, а косвено и размера му, като тези негови констатации са всъщност констатации относно правнорелевантни факти. С оглед на това, следва да се признае съответно и правото на ответника по молбата да заяви всички свои възражения срещу твърдяното вземане, насочени към оборване активната материалноправна легитимация на молителя, в т. ч. и правото му да прави правопогасяващи възражения, в т. ч. и възражение за прихващане. Както вземането, на което се позовава молителят, така и вземането на ответника, предмет на възражението за прихващане, не стават предмет на спора и поради това няма да бъдат установени със сила на присъдено нещо. Това са преюдициални за предмета на делото /неплатежоспособността, респ. свръхзадължеността/ въпроси, по които съдът се произнася единствено в мотивите на решението. И доколкото по отношение на тях не се формира сила на присъдено нещо, то тези вземания могат да бъдат оспорвани и след

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

откриване на производство по несъстоятелност - Решение № 277 от 20.07.2007 г. на ВКС по т. д. № 1053/2006 г., ТК, II ТО, утвърдено като правилна практика с Решение № 32 от 17.06.2013 г. на ВКС по т. д. № 685/2012 г., II т. о., ТК.

Съгласно Решение № 113 от 9.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1274/2013 г., II г. о., ГК, постановено по реда на чл.290 ГПК и съставляващо задължителна практика за съдилищата, за да настъпи правопогасяващият ефект на извънсъдебно изявление за прихващане по реда на чл. 104, ал. 1, предл. първо ЗЗД, чл. 103, ал. 1 ЗЗД изисква, вземането с което се прихваща да е изискуемо и ликвидно. В случая, ответникът се позовава на погасителен ефект, произведен от извънсъдебно изявление за прихващане, което означава активното вземане да е ликвидно – установено по основание и размер. Вземането обаче не отговаря на това условие, тъй като „БУЛИТ 2007“ ЕООД оспорва да е носител на задължение за заплащане на 12000000 лева по договор за заем, сключен с „Консулт АВ“ ЕООД. В този смисъл, в резултат на отправеното изявление за прихващане не е настъпил ефекта на компенсацията и вземанията на „БУЛИТ 2007“ ЕООД от „ГМ ПРЕС“ АД не са погасени. В настоящото производство, ответникът се позовава на вече настъпилите последици на прихващането, без да предявява възражението за прихващане в настоящото производство, като процесуален способ на защита срещу активната процесуална легитимация на молителя.

Следователно, молбата на „БУЛИТ 2007“ ЕООД с правна квалификация чл.625 ТЗ, е подадена от процесуално легитимирано лице – кредитор с изискуемо вземане. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно Решение №71/30.03.2015 г. по т. д. № 4254/2013 г. на ВКС, I ТО, постановено по реда на чл.290 ГПК и съставляващо задължителна практика за съдилищата, неплатежоспособността е едно от двете законоустановени основания за откриване на производство по несъстоятелност по ТЗ, наред със свърхзадължеността. Тя е обективно **трайно** икономическо състояние, което е правно дефинирано в чл.608, ал.1 ТЗ и се изразява в невъзможността на търговец да изпълни определени от закона изискуеми парични вземания. Предприятието трябва да може да посрещне плащанията на т. нар. краткосрочни, съответно текущи задължения. Краткосрочните задължения са тези, които са изцяло изискуеми, а текущите задължения включват освен краткосрочните и тази част от дългосрочните задължения, които са с настъпил или настъпващ падеж през отчетния период. В конкретния случай, задълженията към молителя са краткосрочни и изискуеми.

Преценката за способността на предприятието да погаси тези задължения следва да се направи посредством анализ на активите, чрез които едно действащо предприятие поема плащанията си. Принципът е, че дълготрайните активи /т.нар. постоянен капитал/, не служат за извършване на плащанията на краткосрочните/текущите задължения, тъй като предвид предназначението им, без тях предприятието не би могло да осъществява своята дейност, поради което, ако ги осребри, би преустановило работа. Краткотрайните /текущите/ активи на предприятието /т. нар. оборотен капитал/, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване /плащане/

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

на краткосрочните, съответно текущите задължения при едно действашо предприятие.

Предвид горното, с оглед установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ, следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични **краткотрайни активи**, с които да посрещне краткосрочните/текущи задължения, на база реалната ликвидност от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справяемата пазарна стойност. Ето защо, от икономическите показатели водещи относно преценката за състоянието на неплатежоспособност, свързано с невъзможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи /всички или определена част от тях/ към краткосрочните или текущи задължения на предприятието.

Краткотрайните активи се класифицират в 4-ри групи: материални запаси /материали, стоки и готова продукция/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 год./, краткосрочни финансови активи /акции, облигации и др. подобни, закупени със спекулативна цел - т.е. за препродажба/ и налични парични средства, като групите, освен по вид, се различават и по ликвидността на активите в тях. Най-ликвидни в оборота са паричните средства, тъй като предприятието може незабавно да ги трансформира в друг вид актив, придобивайки го. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират 4-ри коэффициента /показател/ на ликвидност: обща, бърза, незабавна и абсолютна. Чрез тези коэффициенти се извършва съпоставяне /съпонасяне/ към краткосрочните задължения /текущите задължения/ на определена част или на всички краткотрайни активи, диференцирани според тяхната ликвидност.

Така коэффициентът на обща ликвидност е съотношение на всички краткотрайни активи към краткосрочните пасиви /задължения/, докато при другите коэффициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи. Разликата между коэффициентите за бърза ликвидност и коэффициентите за обща ликвидност се изразява в това, че от краткотрайните активи се изключват материалните запаси. В настоящият случай "ГМ ПРЕС" АД не разполага с материални активи, затова този коэффициент съвпада с бързата и незабавна ликвидност. Коэффициентът на абсолютна ликвидност се формира като съотношение само на наличните паричните средства към текущите задължения, поради което при едно действашо предприятие този показател е най-динамичен /както беше посочено, наличните парични средства са най-ликвидните активи, които могат да се променят многократно / и не може да е самостоятелна основа за възприемане на извод за влошено икономическо състояние.

Необходимо е и да се изследва дали текущите активи могат да се реализират съобразно присъщата за съответния вид актив общаемот, която зависи и от отрасловия сектор на икономиката, в който работи предприятието. Тъй като при осъществяване на дейността си предприятието разчита на чужд си оборотен капитал, чийто активи при извършване на стопанските операции се трансформират в парични средства, по начало коэффициентът на

обща ликвидност се явява **основен** индикатор за състоянието на неплатежоспособност. Същевременно, фактът, че предприятието притежава краткотрайни активи не означава сам по себе си, че посредством тях то може да формира входящи парични наличности, защото тези активи може да не са реално ликвидни, заради липсата на търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно поради несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. Ето защо, ако актив от оборотния капитал не може да бъде реализиран в парични средства, показателят ликвидност, при изчисляването на който е включен този актив, не дава реална картина на способността на предприятието да осъществи текущите плащания към кредиторите си. В този случай, предприятието следва да може да посрещне краткосрочните/текущите си задължения чрез останалите елементи на краткосрочните активи. Следва да се съобрази и реалната ликвидност на краткосрочните инвестиции и събираемостта на краткосрочните вземания.

При недоказана документална обоснованост на вписаните в балансите от ответното дружество инвестиции, съответно недоказана събираемост на краткосрочните му вземания, тези активи не следва да бъдат отчитани при изчисляване на коефициентите, в които участват. При изотвяне на заключението същите са отчитани, което означава, че при изключването им, показателите биха били значително влошени.

Коефициентът на финансова автономност и реципрочния на него показател на задлъжнялост дават съотношението на собствения към привлечения капитал /базов 0.33/, съответно на привлечения към собствен капитал на предприятието. С оглед на информацията, на която са носители, посочените коефициенти имат само спомогателен характер при преценка на наличието на състояние на неплатежоспособност на предприятието, тъй като те не отчитат каква част от задълженията на предприятието, формирани привличения капитал, са краткосрочни/текущи и съответно се покриват при реализацията на краткотрайните активи. При добри показатели за ликвидност и пош на финансово автономност/задлъжнялост липсва състояние на неплатежоспособност на търговеца към момента на устните състезания. В тази хипотеза е налице единствено индикатор, че евентуално в бъдеще предприятието няма да може да обслужва плащанията си, поради размера на дългосрочните си задължения.

В конкретния случай, тези показатели се наслагват към неблагоприятните показатели за ликвидност и потвърждават извода за невъзможност на ответника да покрива краткосрочните си задължения.

Необходимо е да се посочи, че съгласно легалната дефиниция в чл.608, ал.1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни определен вид задължения, а именно: парично задължение, породено от или отнасящо се да търговска сделка, публичноправно задължение към държавата или общината, свързано с търговската му дейност, а от 13.05.2006 г. - и частично държавно вземане. Действително, при спиране на плащанията, законът въвежда презумпция за неплатежоспособност, която възлага в доказателствена тежест на ответника да докаже възможността да посрещна краткосрочните си задължения.

В случая, анализът на обективното икономическо състояние на "ТМ ПРЭС" АД установява, че за целия изследван период: 2011 г., 2012 г. и 2013 г. показателите за

ВРЪН СОПЛИНАТА

ликвидност са в неприемливи граници, далеч под 1, което обуславя невъзможност на търговеца да изпълнява паричните си задължения. Тази невъзможност е **трайна**, тъй като е налице за значителен период от време.

Дейността на дружеството не е производствена, същото не разполага с дълготрайни материални активи, имуществото му основно се формира от текущи/краткотрайни активи - парични средства и вземания, за които обаче няма доказателства дали са събираеми, съответно какви са породилите ги факти, какъв е кръга на задължените лица.

В този смисъл, въз основа на заключението на СФИЕ, следва да се приеме, че ответното дружество не е в състояние да изпълнява текущите си задължения. То е напълно декапитализирано и отчита финансови загуби, като не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите.

Предвид осъществяването на състава на чл.630 ал.1 ТЗ и липса на пречки по чл.631 ТЗ, молбата за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност следва да бъде уважена.

По аргумент на чл.608 ал.1 ТЗ, в който е дадено легално определение на понятието неплатежоспособност, началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е в състояние да изпълни изискуемо парично вземане по търговска сделка. От заключението на СФИЕ се установи, че последното извършено плащане на сума в значителен размер (2000000 евро) е от 14.05.2012 г., след която дата не се доказва да са извършвани плащания, въпреки че вземанията на молителя по първия сключен договор са били изискуеми.

По въпроса за начина на определяне на началната дата на неплатежоспособност на длъжника в производството по несъстоятелност е налице трайна практика на ВКС, включително и задължителна такава, постановена по реда на чл. 290 ГПК. Така например, в решения № 33 от 07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г., II т. о., решение № 115 от 25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г., II т. о., решение № 90 от 20.07.2012 г. по т. д. № 1152/2011 г., I т. о., Решение № 13 от 23.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2435/2014 г., II т. о., ТК и др. е изразено категоричното становище, че началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои **изискуеми парични задължения** към кредиторите по чл. 608, ал. 1 ТЗ с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задължияност, при отчитане на **най-ранния момент на спиране на плащанията** като външен белег на неплатежоспособността.

В този смисъл, още към 31.12.2011 г. показателите за ликвидност са били под 1 (0,82), но този извод вещото лице прави като приема, че всички задължения, осчетоводени от „ГМ ПРЕС“ АД като дългосрочни, са краткосрочни такива, а доказателства тези задължения или част от тях да са изискуеми към този момент не са събрани. От друга страна, отчитането на задълженията като краткосрочни е обосновано след настъпване падежите на задълженията към „БУЛИТ 2007“ ЕООД по процесните договори за заем, основната част от които са сключени през 2011 г. и които към 31.12.2012 г. са били изискуеми и

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

действително е следвало да се осчетоводяват като краткосрочни такива. Изискуемостта на задълженията за заплащане на лихва и главница по първия сключен договор настъпва на 16.05.2012 г. (1 година след превеждане на сумата), като на 14.05.2012 г. е извършено последното погасително плащане. Затова като начална дата на неплатежоспособността съдът приема датата 16.05.2012 г..

В молбата, „БУЛИТ 2007“ ЕООД претендира в условията на кумулативност да е налице и свръхзадълженост на „ГМ ПРЕС“ АД, поради което ако това състояние предхожда неплатежоспособността, то ще е основание за откриване на производство по несъстоятелност, защото поглъща неплатежоспособността.

За да е налице състояние на свръхзадълженост е необходимо имуществото на дружеството да не е достатъчно за покриване на паричните му задължения (чл.742 ТЗ). В решение №201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I ТО, е указано, че за разлика от неплатежоспособността, при свръхзадължеността, легално дефинирана в чл.742 ТЗ, не е нужно задълженията да са изискуеми и за наличие на свръхзадълженост се преценяват и неизискуемите задължения.

Двете основания за откриване на производството по несъстоятелност – неплатежоспособност и свръхзадълженост, са самостоятелни. Могат да бъдат предявени в условията на кумулативност, както в случая, или евентуалност. **Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната дата.** Ако свръхзадължеността предхожда момента на настъпване на неплатежоспособност, от значение е дали състоянието на свръхзадължеността продължава да съществува и към момента на постановяване на решението. При наличието на предпоставките и на двете, ще бъде съобразена по-ранната дата, ако съответното състояние е налице и към момента на постановяване на решението.

Преценката налице ли е свръхзадълженост следва да отчита действителната, а не балансова стойност на активите на предприятието, тъй като е възможно счетоводно да не са отчетени парични задължения или необосновано да са вписани активи, които не са действително придобити. В този смисъл, вещото лице изрично уточнява, че поради ненамиране на ответното дружество на адреса на управление, проверка на документите, въз основа на които са извършени счетоводните записвания не е извършена. Ето защо, към 31.12.2011 г. задълженията към молителя са възлизали на 10170316 лева (без да са изискуеми), при отчетени вземания 8223000 лева и парични средства от 107000 лева, което означава, че само задълженията към молителя са надхвърляли имуществото на ответното дружество. Действително, счетоводно са записани дългосрочни инвестиции в размер на 12517000 лева, за които обаче, както вече се посочи, липсват каквито и да било доказателства за реалното им извършване, а тежестта да установи наличието на имущество, което превишава задълженията, е на „ГМ ПРЕС“ АД, а тя е останала неизпълнена. В този смисъл е Решение № 187 от 24.01.2013 г. по т. д. № 436/2012 г., II Т. О. на ВКС, в което е прието, че според общото правило на чл. 154, ал. 1 ГПК, при оспорване вписванията в счетоводните /търговските/ книги, тежестта за доказване редовността им, съгласно изискванията на Закона за счетоводството и/или Търговския закон, носи ползващата се от оспорените вписвания страна. От вписаните счетоводно инвестиции се ползва ответникът и той носи тежестта да

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

докаже редовността им. При липсата на ангажирани доказателства, съдът приема, че такива активи не са налице.

Извод за настъпила свръхзадълженост към 31.12.2011 г. се подкрепя от сключените с молителя сделки, с които са поети значителни парични задължения, лошите коефициенти на ликвидност, финансова автономност и задължнялост към този момент, както и от отчетената счетоводна загуба за 2011 г. от 227000 лева. Последният факт е от значение, тъй като ответното дружество не разполага с дълготрайни материални активи и няма приходи от оперативна дейност, като приходите и разходите му са свързани с получаване и заплащане на лихва. При отчетен отрицателен финансов резултат задълженията превишават приходите, което означава, че имуществото е по-малко от задълженията на „ГМ ПРЕС“ АД. Затова началната дата на свръхзадължеността на дружеството е 31.12.2011 г. и предхожда неплатежоспособността. Към приключване на устните състезания са налице и двете основания за откриване на производство по несъстоятелност, но датата на свръхзадълженост е по-ранна от тази на неплатежоспособността (16.05.2012 г.), поради което охраняването на интересите на всички кредитори налага да бъде обявена свръхзадълженост.

Предвид изложеното, съдът намира, че молбата на „БУЛИТ 2007“ ЕООД, с правна квалификация чл.625 ТЗ, за отриване производство по несъстоятелност по отношение на „ГМ ПРЕС“ АД, следва да бъде уважена.

Молителят е предложил временен синдик, който съдът следва да назначи, в приложение на чл.628, ал.4 ТЗ, като предложеното физическо лице Тихомир Николов Найденов, е включено в списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производства по несъстоятелност по ТЗ, утвърден от Министъра на правосъдието и обнародван в ДВ, представил е декларация-съгласие по чл. 656, ал. 1 и ал. 2 ТЗ. На същия следва да бъде определено месечно възнаграждение в размер на 650 лева, считано от датата на встъпването му в изпълнение на задълженията до настъпване на законна причина за изменение на размера на възнаграждението.

Първото събрание на кредиторите следва да се насрочи на 03.11.2015 г. от 15.30 часа в сградата на Съдебната палата, гр. София, бул. „Витоша“ № 2, зала №9, с дневен ред по чл. 672, ал. 1 ТЗ: 1. Изслушване доклада на временния синдик по чл. 668, т. 3 от ТЗ; 2. Избор на постоянен синдик и определяне на възнаграждението му и 3. Избор на комитет на кредиторите.

Общо формулираното искане за налагане на заповест и възбрана върху имуществото на длъжника, както и други обезпечителни мерки предполага молителят да посочи конкретните движими и недвижими вещи, съответно вземания, върху които да се наложат обезпечителните мерки, доколкото налагането на общ заповест и възбрана предполага обявяване на длъжника в несъстоятелност и не може да бъде постановено като предварителна обезпечителна мярка при откриване на производството. От друга страна, не се излагат твърдения за конкретно предприето от „ГМ ПРЕС“ АД поведение, насочено към разпиляване на имуществото му.

Молителят „БУЛИТ 2007“ ЕООД релевира и претенция за присъждане на разноски в размер на 1350 лева, за които представя списък, които следва да му бъдат присъдени, на основание чл.78, ал.1 ГПК вр. чл.621 ТЗ, като съгласно чл.620, ал.3 ТЗ разноските ще се събират от масата на несъстоятелността.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Така мотивиран и на основание чл.630, ал.1 ТЗ, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА СВРЪХЗАДЪЛЖЕНОСТТА на „ГМ ПРЕС“ АД, ЕИК 201527057, със седалище гр. София и адрес на управление: гр. София, ул. „Г. С. Раковски“ №92 и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА** на свръхзадължеността – 31.12.2011 г..

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ, на основание чл.630, ал.1 ТЗ, по отношение на „ГМ ПРЕС“ АД, ЕИК 201527057, със седалище гр. София и адрес на управление: гр. София, ул. „Г. С. Раковски“ №92.

НАЗНАЧАВА за ВРЕМЕНЕН СИНДИК на „ГМ ПРЕС“ АД, ЕИК 201527057, със седалище гр. София и адрес на управление: гр. София, ул. „Г. С. Раковски“ №92, Тихомир Николов Найденов, с адрес: гр. София, жк „Гоце Делчев“, ул. „Луи Айер“, бл.115, ет.12, ап.67, тел.0887496053, електронен адрес: tnn_nnt@mail.bg, като определя месечно възнаграждение в размер на 650.00 лева и 3-дневен срок за встъпване от вписване на решението в търговския регистър.

СВИКВА Първо събрание на кредиторите на „ГМ ПРЕС“ АД, ЕИК 201527057, със седалище гр. София и адрес на управление: гр. София, ул. „Г. С. Раковски“ №92 на **03.11.2015 г. от 15.30 часа** в Съдебна палата, гр. София, бул. „Витоша“ №2, СГС, зала №9, при дневен ред:

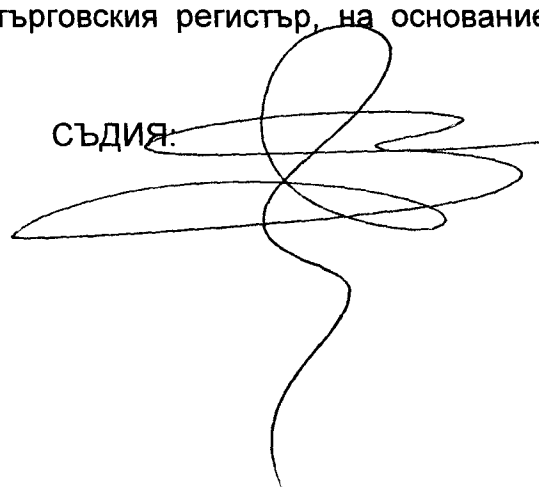
1. Изслушване доклада на временния синдик по чл. 668, т. 3 ТЗ;
2. Избор на постоянен синдик и определяне на възнаграждението му;
3. Избор на комитет на кредиторите.

ОСЪЖДА „ГМ ПРЕС“ АД, ЕИК 201527057, със седалище гр. София и адрес на управление: гр. София, ул. „Г. С. Раковски“ №92, да заплати на „БУЛИТ 2007“ ЕООД, ЕИК 175305522, със седалище гр. София и адрес на управление: гр. София, жк „Люлин“, бл.216, вх.А, ап.8, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата 1350 (хиляда триста и петдесет) лева – разноски за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър, на основание чл.622 ТЗ.

СЪДИЯ:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА